Rocznik 1932. Nr. 22.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 28-go maja 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: w z. Orliński, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 23 kwietnia 1932 r.

(Dziennik Ustaw R. P. z dnia 20. V. 32 r. Nr. 42)

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o ochronie zwierząt.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 25 lutego 1932 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. marca 1928 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. R. P. Nr. 29 poz. 287) ogłaszam jednolity tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 332) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych ustawą z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 287)

Minister Spraw Wewnętrznych:

Bronisław Pieracki

2.

Załącznik do obw. Min. Spr. Wewn. z dn. 23 kwietnia 1932 r. (poz. 417),

Rozporządzenie

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 22. marca 1928 r.

o ochronie zwierząt.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2. sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. N. 78. poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1.

Znęcanie się nad zwierzętami jest wzbronione. Za zwierzęta w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się wszelkie domowe i oswojone zwierzęta i ptactwo oraz zwierzęta i ptactwo dzikie, jako też ryby, płazy, owady i t. p.

Art. 2.

Przez znęcanie się nad zwierzętami należy rozumieć:

a) używanie do pracy zwierząt chorych, rannych lub kulawych oraz utrzymywanie ich w stanie wybitnego niechlujstwa;

b) bicie zwierząt po głowie, dolnej części brzucha, dolnych częściach kończyn;

c) bicie zwierząt przedmiotami twardemi i ostremi albo zaopatrzonemi w urządzenia obliczone na sprawienie specjalnego bólu;

d) przeciążanie zwierząt pociągowych i jucznych ładunkami oczywiście nieodpowiadającemi ich sile lub stanowi dróg, albo zmuszanie takich zwierząt do zbyt szybkiego biegu, nieodpowiadającego ich siłom;

e) przewożenie, przenoszenie lub przepędzanie zwierząt w sposób, w pozycji lub w warunkach, powodujących zbędne cierpienia fizyczne;

f) używanie uprzęży, pęt, więzów i t. p. powodujących ból albo używanie ich w sposób mogący sprawić ból lub uszkodzenie cielesne, z wyjątkiem, gdy używanie takich przedmiotów jest potrzebne z powodu i wczasie tresury, prowadzonej w interesie publicznym;

g) używanie zwierząt do wszelkiego rodzaju doświadczeń, powodujących śmierć, uszkodzenie cielesne lub ból fizyczny, — z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w art. 3;

h) dokonanie na zwierzątach operacyj nieodpowiedniemi narzędziami i bez zachowania koniecznej ostrożności i oględności w celu zaoszczędzenia im zbytniego bólu;

i) złośliwe straszenie i drażnienie zwierząt;

k) wszelkie wogóle zadawanie zwierzętom cierpień bez odpowiednio ważnej i słusznej potrzeby.

Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami władny jest regulować w drodze rozporządeń sposób i warunki, jakim odpowiadać winno postępowanie i obchodzenie się ze zwierzętami, a w szczególności używanie ich do pracy, rozrywki lub dla celów sportowych.

Art. 3.

Nie będą uważane za znęcanie się nad zwierzętami doświadczenia, dokonywane na nich w celach naukowych, o ile doświadczenia takie są koniecznie dla poważnych prac i badań naukowych i dokonywane są przez osoby, posiadające specjalne zezwolenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, lub organów przez niego upoważnionych, lub pod bezpośrednim nadzorem takich osób, a w zakładach wojskowych — zezwolenie Ministra Spraw Wojskowych, lub organów przez niego upoważnionych.

Przepisy wydane przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, Rolnictwa i Spraw Wewnętrznych określą zwierzęta, jakie mogą być używane do takich doświadczeń oraz sposób dokonywania tych doświadczeń w celu zaoszczędzenia zwierzętom niepotrzebnych cierpień.

Doświadczenia określone w niniejszym artykule nie mogą być dokonywane w średnich i niższych zakładach naukowych, poza zakładami specjalnemi, które określą przepisy, wymienione w ustępie poprzednim.

Art. 4.

Kto dopuści się czynu przewidzianego w art. 2, lub przekracza postanowienia rozporządzeń o których mowa w ustępie ostatnim tegoż artykułu, ulegnie karze grzywny do 2.000 zł, albo karze aresztu do sześciu tygodni, albo obu karom łącznie.

Tej samej karze ulegnie właściciel zwierzęcia, który świadomie pozwala na popełnienie jednego z czynów przewidzianych w art. 2, lub powoduje popełnienie takiego czynu albo doń zmusza.

Tej samej karze ulegnie również pracodawca, zwierzchnik, przedsiębiorca i każda inna osoba, z której polecenia lub w czyjej interesie zwierzęta używane są do pracy, jeśli świadomie pozwoli, lub dopuści do popełnienia jednego z czynów, wymienionych w art. 2, lub do czynu takiego nakłania lub zmusza.

Art. 5.

Jeśli czynu przewidzianego w art. 2, dopuszczono się w sposób wskazujący na wyjątkowe okrucieństwo sprawcy, winny ulegnie karze więzienia do jednego roku. Na obszarze mocy obowiązującej ustawy karnej z 1852 r. zamiast więzienia stosuje się ścisły areszt.

Art. 6.

W wypadku popełnienia wyżej wymienionych przestępstw przez nieletnich do lat czternastu, rodzice lub opiekunowię, winni niedozoru, ulegną karze grzywny do 50 zł.

Art. 7.

Winny dokonywania doświadczeń naukowych w sposób naruszający postanowienia art. 3 lub przepisy wydane na jego podstawie, ulegnie karze grzywny do 1.000 zł.

Art. 8.

Do orzekania o przestępstwach przewidzianych w art. 2 pod lit. g), h), i), k), powołane są sądy grodzkie. Do orzekania o przestępstwach, przewidzianych w art. 2 pod lit. a), b), c), d), e) i f) powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Art. 9.

Jeśli skutkiem znęcania się, zwierzę znajduje się w takim stanie, że ze względów humanitarnych powinno być zabite, albo jeśli wymaga leczenia, — powiatowa władza administracji ogólnej, po zbadaniu zwierzęcia przez lekarza weterynarji, może zarządzić jego zabicie lub leczenie na koszt winnego, przyczem może powierzyć takie zwierzę na czas leczenia innej osobie, którą uzna za odpowiednią.

Odwołanie się nie wstrzymuje wykonania zarządzenia.

Art. 10.

Ministrowie Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych mogą upoważnić w drodze rozporządzenia poszczególne stowarzyszenia i organizacje, mające na celu ochronę zwierząt albo ich hodowlę lub popieranie ich hodowli, oraz towarzystwa łowieckie do współdziałania z organami państwowemi w ujawnianiu przestępstw, przewidzianych w niniejszem rozporządzeniu. Tak upoważnione stowarzyszenia i organizacje będą miały prawo popierania oskarżenia w sądach w charakterze oskarżyciela posiłkowego.

Art. 11.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Spraw Wojskowych, a w zakresie postanowień karnych — Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Spraw Wewnętrznych, każdemu w zakresie swej właściwości.

Atr. 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzydziestego dnia po dniu ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą art. 287 Kod. Kar. z 1903 r. i § 360 p. 13 Kod. Kar. z 1871 r. oraz wszystkie inne dotychczasowe przepisy w sprawach, uregulowanych tem rozporządzeniem.

3.

Obwieszczenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Jana Francka w Mikołowie, Alojzego Bonka w Łaziskach Średnich i Szpitalu Joanitów w Pszczynie urzędowo stwierdzono zarazę i pomór świń.

Świętochłowice, dnia 23 maja 1932 r.

Starosta
wz.
(—) Dr. Olszewski.

4.

Obwieszczenie

o zwalczaniu pomoru świń.

Na podstawie § 269 Rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Walentego Miki w Miedźnej pow. pszczyńskiego pomór świń uznano za wygasły.

Świętochłowice, dnia 17 maja 1932 r.

Starosta
(—) Dr. Olszewski

5.

Dot: unieważnienia kart cyrkulacyjnych.

Następujące karty cyrkulacyjne wystawione przez tutejsze Starostwo na nazwiska unieważnia się:

1. Zorzycki Klara,
2. Ratka Cecylja, Świętochłowice
3. Kosmala Anna, Świętochłowice
4. Wolny Jan, Ruda
5. Zając Zofja, „
6. Hartman Karol, Chropaczów
7. Jędrzejewski Marja. Świętochłowice
8. Mondry Ryszard, „
9. Koeler Marta, Brzeziny
10. Wrzeciono Bernardy, Świętochłowice
11. Cebula Ewald, „
12. Krótki Alojzy, „

Świętochłowice, dnia 25. V. 1932 r.

Starosta
(—) Szaliński

KOMUNIKATY

6.

Wydział Powiatowy Świętochłowice.

Na posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 19 maja 1932 r., załatwiono 7 spraw administracyjno spornych.—Zatwierdzono statut gminy Łagiewniki w sprawie pobierania opłat administracyjnych, statut gminy Kamień w sprawie poboru podatku od spadku i dorowizn, uchwałę rady gminnej Świętochłowice w sprawie poboru podatku od placów budowlanych i podatku budynkowego na rok 1932/33, uchwałę rady gminnej Nowy Bytom w sprawie poboru podatku od placów budowlanych na rok 1932/33, uchwałę rady gminnej Godula w sprawie niepobierania specjalnych opłat i w sprawie zaciągnięcia bezprocentowej pożyczki w Państwowym Banku Rolnym w Katowicach w wysokości 6000.-zł. na zakup rakoodpornych ziemniaków i dodatek do statutu gminy Szarlej w sprawie uposażenia funkcjonarjuszów.

Z dniem 31 maja br. wydziela się gminę Brzozowice z K. U. P. P. w Kamieniu i stwarza się — Urząd Pośrednictwa Pracy — przy urzędzie gminnym w Brzezowicach.

Kontrola bezrobotnych, wypłata zasiłków, zapośredniczanie do pracy i zgłaszanie wolnych miejsc odbywać się będzie dla mieszkańców gminy Brzozowice odtąd w urzędzie gminnym w Brzozowicach.

Zarząd Komunalnej Kasy Oszczędności na powiat świętochłowicki w Świętochłowicach unieważnia zagubione poniżej wyszczególnione książeczki oszczędnościowe.

1) Wystawione przez K. K. O. Świętochłowice.

Nr.	1262	Wilhelm Augustyn—Świętochł.	zł.	25.73
Nr.	10368	Ryszard Krause—Huta Zgoda	„	4.61
Nr.	948	Gertruda Heimel—W. Piekary	„	23.67
Nr.	2953	Kołodziej Wilhelm—Szarlej	„	10.47
Nr.	4793	Alojzy Wyciślik—Kochłowice	„	19.69
Nr.	7036	Stanko Bolesław—Świętochł.	„	9.64
Nr.	1208	Sawa Elfryda—Świętochł.	„	45.03

2. Wystawione przez K. K. O. Nowy Bytom.

Nr.	580	Kowalska Marta—N. Bytom	zł.	8.55

Świętochłowice, dnia 18. maja 1932 r.

Zarząd
Komunalnej Kasy Oszczędności
powiatu świętochłowickiego w Świętochłowicach.

Przewodniczący Zarządu
(—) Szaliński
Starosta.

Tow. Walki z gruźlicą przy Polskim Czerwonym Krzyżu

w Katowicach w roku 1931.

Towarzystwo Walki z gruźlicą na terenie Województwa Śląskiego nacechowane jest ścisłą łącznością z Czerwonym Krzyżem, co się tłumaczy specjalnemi warunkami jego powstania.

Na czele stoi zarząd składający się z 15 osób. Prezesem jest p. wojewoda śląski Dr. Grażyński, wiceprezesem p. wicewojewoda w stanie spoczynku Żurawski, sekretarzem Ks. Niedziela. Funkcje Sekretarjatu sprawuje biuro okręgowe Czerwonego Krzyża, które się mieści w Katowicach przy ul. Andrzeja 9.

Towarzystwo utrzymywało własnym kosztem 18 bezpłatnych przychodni przeciwgruźliczych, pod których opieką stało 19.246 osób. W przychodniach pracuje 19 lekarzy i 24 higjenistki. Przychodnie zajmują 66 ubikacyj w 18 miejscowościach Województwa Śląskiego. Do przychodni należy 9 podręcznych laboratorjów, 22 lampy kwarcowe, 6 soluxów i 1 aparat rentgenowski. Poradnie były czynne w ciągu roku 4408 dni. Przyjęć lekarskich było 1530, przyczem udzielono 9718 osobom porad lekarskich. Zdjęć rentgenowskich wykonano 124 a prześwietleń 1220. U 2207 osób zbadano plwocinę po kilka razy, analiz różnych zrobiono 502, prób Pirqueta 1341. Naświetlano lampą kwarcową 6335 osób, naświetlań wykonano 69038. Założono odm sztucznych pierwszorazowych 44 a dopełnień 292. Pozatem wydawano różne środki farmaceutyczne. Umieszczono w sanatorjach dla płucno chorych 51 osób, w szpitalach 324 osób, na kolonjach letnich 1372 dzieci, w innych zakładach 1635 osób. Wydano bezpłatnie pacjentom tranu 215,5 kg. emulsji tranowej 1341,5 kg. mąki pszennej 6859 kg., kaszy perłowej 6904 kg. cukru 7009 kg. masła 2023 kg. smalcu krajowego 4991 kg. mleka 101 526 litr. Pozatem wystarano się w innych instytucjach o dożywiane dla znacznej ilości osób. Środków do dezynfekcji (lizolu) wydano 1309 kg. spluwaczek kieszonkowych 758 sztuk. Pozatem wypożyczano bezpłatnie różne przedmioty jak łóżka, termometry, spluwaczki pokojowe, kręgi gumowe itp. Higjenistki wykonały odwiedzin domowych 9752.

Tak rozległa działalność przychodni przeciwgruźliczych była możliwa dzięki poparciu Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, samorządów komunalnych, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Kas Chorych i licznych ofiarodawców prywatnych.

OGŁOSZENIA

7.

Dnia 7. czerwca 1932 r. popołudniu o godzinie 4-ej odbędzie się

walne zebranie

w oberży Pateroka w Piaśnikach.

Porządek obrad:

Rozwiązanie Spółdzielni Nowy Konsum-Neuer Konsum-Verein zapisana Spółdzielnia z ogr. odpowiedzialnością w Lipinach

Lipiny, dnia 19. maja 1932 r.

Rada Nadzorcza

des Nowy Konsum — Neuer Konsum-Verein zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpow. w Lipinach.

Przewodniczący

(—) Smolin.

Am 7. Juni 1932 nachmitag 4 Uhr ist

Generalversamlung

im Paterok'schen Gasthause in Piaśniki.

Tagesordnung:

Auflösung der Genossenschaft Nowy Konsum Neuer Konsum-Verein zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Lipinach.

Lipiny, den 19. Mai 1932

Der Aufsichtsrat

des Nowy Konsum — Neuer Konsum-Verein zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpow. w Lipinach.

(—) Smolin.

Vorsitzender.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.

Druk K. Lekman, Świętochłowice